

szenia się do siebie nawzajem i do dziecka. „Stosunek emocjonalny do dziecka, odbijający się w sposobie postępowania z dzieckiem i myślenia o nim, nazywamy postawą rodzicielską”. Nie bójmy się przyznać do błędu, jeśli go popełnimy, nie bójmy się przeprosić – przecież to też część życia, z którym dziecko będzie musiało sobie jakoś radzić. Pokażmy mu jak pokonać słabości, niepowodzenia, trudności, jak się cieszyć i świętować. Niech pozna jak najwięcej różnych sytuacji, reakcji, sposobów na radzenie sobie z problemami – to bezcenna nauka, która zaowocuje w jego dorosłym życiu.

Wychowanie dzieci to złożony i skomplikowany proces, na który składa się szereg czynników. Dobre wychowanie wymaga zaangażowania ze strony rodziców. Wzajemne ich współdziałanie może stać się podstawą dobrego wychowania i wspierania rozwoju dzieci. Należy pamiętać, że dzieci wymagają dużo troski i wsparcia. Trzeba dbać o ich potrzeby i wspomagać na wszystkich etapach rozwoju. Należy akceptować uczucia dzieci aby wychować je na zdrowych i szczęśliwych dorosłych.

Autor: Marcin Prolejko

Szkoła Podstawowa nr 93
im. Tradycji Orła Białego
we Wrocławiu

PORADNIK DLA RODZICÓW

NR 18

14.04.2015 r.

W numerze

- Rola rodziców w procesie wychowania

ROLA RODZICÓW W PROCESIE WYCHOWANIA

„Do wychowania dziecka potrzeba całej wioski” Hilary Rodham Clinton

Rozwój dzieci to bardzo złożony proces. Skuteczne wychowanie ich przez rodziców staje się często zadaniem ponad siły. Często jednak zapominamy o tym, że do wychowania dzieci potrzebujemy tego co najważniejsze, czyli rodziców. To w jaki sposób wychowywane jest dziecko zależy od kilku czynników. Jednym z nich jest osobista historia rodzica – to w jakich warunkach dojrzał i jakich nabrał cech i zachowań. Ważne są także jego interpersonalne zasoby – to jak komunikuje się

z innymi ludźmi i jakie ma zdolności społeczne. Kolejnym czynnikiem są właściwości dziecka: jego wiek, płeć, temperament a także możliwości rozwojowe. Dodatkowo dochodzą też czynniki sytuacyjne, związane z sytuacją rodziny, ich zasobami materialnymi i dostępnym wsparciem oraz źródła stresu wpływające na funkcjonowanie rodziny. Do zadań rodziców należy zaspokajanie potrzeb emocjonalnych, fizycznych, psychicznych i społecznych u dzieci a także dbanie o ich prawidłowy rozwój i wychowanie. Zadaniem rodzica jest także wychowanie i w pewnym sensie kontrolowanie dzieci. Rodzice muszą również chronić i uspołeczniać swoje dzieci. Ich rolą jest także przekazywanie systemu wartości i norm oraz dostarczanie modeli zachowań. Obecnie dość mało przykładamy wagi do własnego zachowania, które jak się okazuje się, że ma wielki wpływ na dziecko. Zobaczmy chociaż na atmosferę rodzinnego domu, sposób wysławiania się i zachowania domowników, konflikty, ale i wspólnie przeżywane radości i świąt, a także trudnych chwil – wszystko to ma wpływ na dziecko. Im mniejsze, tym bardziej chłonie atmosferę i emocje, jakie rozgrywają się wokół niego. Im starsze, tym więcej rozumie, domyśla się, wnioskuje i ocenia – komu może zaufać, na kogo liczyć. Rodzice są wzorem przyszłych partnerów dziecka – to powszechna opinia. Ojciec dla córki jest

wzorem jej przyszłego męża, a matka dla syna to wzór żony. Prawda, która w praktyce jednak rzadko się sprawdza. Czy chcemy czy nie, naśladujemy naszych rodziców. Nasze dzieci będą naśladowały nas. Czy nie warto zadbać o odpowiednią atmosferę w domu, o rozsądne postępowanie, o widoczny szacunek dla bliskich?

Z domu wynosimy wzorce zachowań, szacunek do tradycji, sposoby rozwiązywania konfliktów i świętowania, przepisy na ulubione potrawy i wszystko to z czym zetknęliśmy się przez lata dzieciństwa i młodości. Gorzej, gdy z domu nie ma co wynieść, nie ma do czego odwołać się w dorosłym życiu. Wtedy albo wszystko trzeba budować samemu od podstaw.

Zaangażowanie się rodziców w sprawy wychowania ma decydujące znaczenie dla przyszłych losów dziecka, dla kształtowania się jego niepowtarzalnej jednostki, przejawiającej określony poziom zdolności czy specyficzne cechy charakteru. To kształtowanie rozpoczyna się od najwcześniejszych momentów życia dziecka, a przygotowuje się jeszcze przed jego narodzeniem. Przez cały okres rodzice stanowią dla dziecka wzory osobowe, wzory do identyfikacji. Rodzice oddziałują w sposób nie tylko zamierzony, ale i niezamierzony – samą swoją obecnością, postępowaniem, sposobem odno-